

► 10 Octubre, 2022

NOVA ETAPA A LA GENERALITAT

Joaquim Nadal
Conseller de Recerca
i Universitats

Carles Campuzano
Conseller
de Drets Socials

Gemma Ubasart
Consellera de Justícia,
Drets i Memòria

Natàlia Mas
Consellera
d'Economia i Hisenda

Meritxell Serret
Consellera
d'Acció Exterior

Juli Fernández
Conseller
de Territori

Manel Balcells
Conseller
de Salut

▶ 10 Octubre, 2022

El nou Executiu català

Consellers per ampliar la base

NATÀLIA MAS
ECONOMIA I HISENDA

Torna a casa amb els pressupostos qüestionats

EDUARDO MAGALLÓN Barcelona

Natàlia Mas (Sant Martí de Tous, 1979) és una de les persones de confiança del president Pere Aragonès en l'àmbit econòmic i té un currículum fora de la Generalitat (va passar 10 anys al Banc Central Europeu, BCE) que l'avalua. Serà la primera dona que ocupa la Conselleria d'Economia de la Generalitat.

Pel que fa a política, ja va formar part del departament a l'època d'Oriol Junqueras i hi va tornar el 2019 amb Aragonès. N'era la número tres. Per això quan dimarts arribi al departament a la Zona Franca de Barcelona hi veurà cares conegudes. Caldrà veure si assumirà el pressupost del 2023 que va deixar embastat quan va sortir Jaume Giró, que va dissenyar una baixada d'impostos a les rendes altes (a través de Patrimoni) i una rebaixa addicional per a tothom a l'IRPF amb una deflactació. Durant els anys que va passar a Economia, la pressió fiscal va continuar alta,

cosa que va provocar que Catalunya fos la comunitat on més impostos paguen les rendes baixes. Tampoc no li seran alienes les negociacions amb el Govern central, ja que va participar en diversos consells de polítiques fiscal i financera a Madrid.

Quan ERC va perdre la cartera d'economia en mans de Junts, el partit va recol·locar Mas a la conselleria econòmica que li va quedar, la d'Empresa i Treball de Roger Torrent. Allà ha impulsat el Pacte Nacional per a la Indústria, que es va trigar dos anys a elaborar.

Durant els convulsos anys del procés com a directora general d'Anàlisi Econòmica de la Generalitat, el 2017 no va advertir dels problemes que assolarien sobre l'economia catalana després del referèndum, que va fer fugir les seues socials de milers d'empreses i que va impulsar que Madrid superés Catalunya en PIB. Els mesos previs al referèndum va elaborar un informe sobre el potencial de Catalunya com a clúster financer. Abans que s'acabés l'any CaixaBank i Banc Sabadell se n'havien anat a València i Alacant.

És llicenciada en ADE (Pompeu Fabra) i té un màster en Economia Europea (Bruges) i en Política Econòmica (Universitat de Colúmbia).

MERITXELL SERRET
ACCIÓ EXTERIOR

Sota l'amenaça de la inhabilitació

JOSEP M. CALVET Barcelona

La substituta de Victòria Alsina a Acció Exterior, Meritxell Serret (Vallfogona de Balaguer, 1975), continua a l'espera que el Tribunal Superior de Justícia de Catalunya (TSJC) obri judici oral contra ella per desobediència, delictes pel qual la Fiscalia demana una pena d'un any d'inhabilitació i una multa de 12.000 euros. És a dir, podria quedar apartada del càrrec d'aquí uns mesos.

Serret va ser consellera d'Agricultura, Ramaderia, Pesca i Alimentació amb Carles Puigdemont entre el 2016 i el 2017 –serà l'única de l'aquell executiu que estarà en l'actual– i va ser destituïda amb l'aplicació de l'article 155. Va marxar a Bèlgica amb l'expresident de la Generalitat i els consellers Toni Comín, Lluís Puig i Clara Ponsatí, però va decidir tornar inesperadament i amb màxim sigil el març del 2021. Només sabia que havia tornat el president

d'Esquerra Republicana, Oriol Junqueras.

Es va presentar davant el jutge d'instrucció de la causa del procés, Pablo Llarena, que la va deixar en llibertat acusada de desobeir l'ordre del Tribunal Constitucional, que l'obligava a "paralitzar o impedir" la celebració del referèndum de l'1-O.

Des d'aleshores, ocupa el seu escó al Parlament com a diputada d'ERC i exerceix de portaveu adjunta del grup parlamentari. També és presidenta de la comissió d'investigació sobre l'espionatge amb Pegasus i portaveu a la comissió d'Acció Exterior, Transparència i Cooperació.

Durant la seva estada a Brussel·les, des del juny del 2018 fins que va tornar a Catalunya el març del 2021, va ser delegada del Govern davant la Unió Europea, càrrec que li pot servir d'experiència per a la seva nova comesa.

Des de fa menys d'un mes es va incorporar a l'executiva d'Esquerra com a vicesecretària general de Partit Obert. És llicenciada en Ciències Polítiques i de l'Administració i ostenta un postgrau en Direcció General d'Empreses.

JULI FERNÁNDEZ
TERRITORI

Un farmacèutic es posa al capdavant de l'obra pública

ALEX TORT Barcelona

Llicenciat en Farmàcia i màster en Màrqueting Farmacèutic, Juli Fernández (Sabadell, 1977) va treballar durant uns anys al sector farmacèutic, però ha desenvolupat la seva carrera a la política activa. Militant d'ERC des de les joventuts, va ser alcalde de Sabadell entre el 2015 i el 2017, delegat del Govern de la Generalitat a Barcelona des del 2018 fins al 2021 i des del maig de l'any passat és diputat al Parlament. Al capdavant de la Conselleria de Territori, una de les seves principals ocupacions serà la vertebració del país a través de les infraestructures. I tindrà sobre la taula l'anhelat traspass integral de Rodalies de Renfe a la Generalitat, i probablement també tornarà la qüestió de l'ampliació de l'aeroport del Prat, un projecte que va dividir el Govern i a què Esquerra es va oposar.

El seu nomenament com a alcalde de Sabadell, el juny del 2015, va suposar el

final de l'era de Manuel Bustos i els 16 anys del PSC a l'Ajuntament. ERC va subscriure un pacte a tres bandes que va implicar que es compartís l'alcaldia amb Crida per Sabadell (marca de la CUP), el candidat del qual, Maties Serracant, va dirigir el govern municipal els dos últims anys de mandat. El tercer signant va ser Guanyem Sabadell. Entre el 2017 i el 2019 Fernández va ser tinent d'alcalde. Durant l'actual legislatura el PSC va recuperar l'alcaldia i Juli Fernández va ser regidor fins al juliol del 2020, quan, en plena pandèmia de covid, va renunciar a l'acta per centrar-se en el càrrec que llavors exercia com a delegat del Govern.

Per la seva vinculació amb les joventuts del partit durant dos anys va ser membre del Consell Nacional de Catalunya, i entre el 2007 i el 2011 va ser director general de Joventut de la Generalitat, primer com a director de l'empresa pública Turisme Juvenil de Catalunya, SA i després com a director de l'Agència Catalana de la Joventut.

Al sector farmacèutic la seva feina sempre va estar vinculada a la gestió d'oficines de Farmàcia. L'última responsabilitat al sector va ser com a cap de compres a Ecoceutics.

MANEL BALCELLS
SALUT

Un metge que coneix el sistema i la innovació

MARTA RICART Barcelona

L'epidèmia de covid ha donat a Josep Maria Argimon un gran protagonisme com a conseller de Salut en menys d'un any i mig al càrrec. Ara n'assumeix el lloc Manel Balcells Díaz, també metge, de la mateixa edat (va néixer a Ripoll el 1958) i que també coneix bé l'àrea, perquè va ser director d'Estratègia durant el mandat de Marina Geli.

Balcells, conseller durant menys d'un mes d'Universitats i Recerca el 2006, és un traumatòleg expert en medicina esportiva, especialitat de què se'l considera un dels impulsors a Catalunya. Va ser director mèdic de l'hospital de Granollers –ciutat on va ser tinent d'alcalde per ERC entre el 1995 i 2004–, president executiu del Biotec i fins ara era director del Centre per a la Integració de la Medicina i les Tecnologies Innovadores, comissionat al centre tecnològic Leitat i president de la Fundació de Gestió de l'hospital de

Sant Pau, a més de participar en els consells del Consorci Sanitari de Terrassa i de l'hospital del Mar.

Fa uns mesos va rebre la medalla Josep Trueta al Mèrit Sanitari, màxim guardó del sector. Durant la dura primera onada de l'epidèmia va destacar en una iniciativa de diversos organismes per construir respiradors, que llavors faltaven.

El nomenament de Balcells és ben rebut al sector, segons fonts consultades, no només per ser metge, sinó perquè no és aliè a un àmbit de gestió complexa, en què no partirà de zero. Se'l considera, a més, una persona sòlida, de bones maneres i de consensos.

El seu interès i coneixement de la innovació en la salut poden ajudar a renovar la sanitat pública. Però haurà de combatre el que des de fa anys causa mal de cap a tots els titulars de Salut, la limitació de recursos econòmics i la insuficiència de serveis, així com un problema creixent de falta de professionals i d'envelliment del col·lectiu.

Balcells arriba al càrrec amb la covid en situació de mínims, però a l'inici de la temporada en què el sistema assistencial se sol tensar per l'augment de pacients. Serà la seva primera prova.

► 10 Octubre, 2022

Gestos Pere Aragonès ha aprofitat la sortida de Junts del Govern per llançar molts missatges alhora amb el nomenament dels nous consellers. Un exconvergent, un exsocialista del tripartit, una expodemita, una exlíder de l'1-O expatriada, una dona a Economia, un expert en Salut i un exalcalde a Territori.

JOAQUIM NADAL
 RECERCA I UNIVERSITATS

Un exsocialista amb tres dècades a primera fila

RAMON SUÑÉ Barcelona

Ernest Maragall, Ferran Mascarell, Joan Ignasi Elena... i ara Joaquim Nadal. El que va ser 23 anys alcalde de Girona, candidat socialista a la presidència de la Generalitat el 1995, conseller amb Pasqual Maragall i José Montilla i militant del PSC durant 35 anys s'afegeix a la llista d'exdirigents d'aquesta formació que, rescats de l'ostracisme o del retir polític, han acabat en governs independentistes.

Joaquim Nadal i Farreras (Girona, 1948) va saltar a la primera línia de la política quan amb 31 anys va aconseguir l'alcaldia de Girona amb un discurs catalanista i la determinació de transformar la Florència catalana, gris i discreta, en una ciutat dinàmica i molt atractiva. Va acceptar el 1995 ser el candidat a la presidència de la Generalitat per un PSC fracturat per la lluita entre capitans i obolistes escenificada al congrés de Sitges. Només ell i ningú més es va atrevir a en-

frontar-se a Jordi Pujol en un combat amb zero opcions de victòria. Investit cap de l'oposició, va capitanejar la travessia del desert socialista fins que el 1999 va cedir el testimoni a un Maragall que va guanyar en vots, però que va haver d'esperar quatre anys més per arribar a la presidència de la Generalitat. Va ser llavors quan es va convertir en un dels homes forts dels tripartits que van governar Catalunya set anys (2003-2010), al capdavant de Política Territorial, que durant un breu període va compatibilitzar amb Presidència i durant tres anys amb la representació del Govern. Va impulsar polítiques que van merèixer felicitacions, com la llei de barris, i va passar per moments tan delicats com l'enfonsament del Carmel i tot el que es va derivar d'uns fets que van arrasar l'avui oblidat oasi català.

Amb la caiguda del tripartit es va retirar de la política —el dia abans dels comicis del 27 de setembre del 2015 va comunicar a Miquel Iceta la seva baixa de militància al PSC— per dedicar-se a la investigació i docència universitàries. Catedràtic d'Història Contemporània a la Universitat de Girona, ningú no discutirà a aquest gironí de soca-rel que coneix bé el terreny que se li ha adjudicat. ●

CARLES CAMPUZANO
 DRETS SOCIALS

El progre oficial de Convergència

FRANCESC-MARC ÀLVARO Barcelona

Coneix perfectament la matèria de la conselleria que assumeix. Durant anys, Carles Campuzano (1964) va ser el progre oficial de Convergència i el principal expert en l'agenda social del partit de Pujol. Socialdemòcrata amb caires liberals, al Regne Unit formaria part dels Lib Dems. Després de passar breument per la política municipal a la seva ciutat, Vilanova i la Geltrú, i pel Parlament, aquest llicenciat en Dret es va consolidar al Congrés dels Diputats, on va ocupar escó entre el 1996 i el 2019, els tres últims anys com a portaveu, després de la inhabilitació de Francesc Homs.

Sempre vinculat a afers socials, la seva carrera com a diputat va començar amb la negociació de la supressió del servei militar, un canvi històric que va concretar el primer gabinet Aznar. Fruit de la col·laboració entre populars i convergents que va establir el pacte del Majestic, Cam-

puzano hi va tenir un paper protagonista.

Va tancar la seva etapa a Madrid amb un fet que va transformar del tot el paisatge polític: va jugar a fons —al costat de Marta Pascal— per fer possible la moció de censura contra Rajoy, que va portar la presidència de Sánchez el juny del 2018, operació que no tenia el suport de Puigdemont. Aquella intervenció i les seves opinions crítiques van ser la causa que el líder de l'espai postconvergent decidís deixar de comptar amb ell. Les seves últimes sigles van ser les del PDECat, però va donar suport a la creació del PNC. Potser perquè va abraçar l'independentisme des de jove (va entrar a la Joventut Nacionalista el 1982) sempre va ser escèptic sobre les estratègies del procés. Abans, el nucli de confiança de Mas va barrar-li el pas al Govern.

La seva empremta està en la negociació de les reformes del Pacte de Toledo, la llei d'Estrangeria, la llei de Dependència i altres normes relacionades amb les empreses d'inserció, la pensió de viduïtat, la cooperació internacional o les mines anti-persones. Ara exercia com a director de Dincat, federació d'entitats de suport a persones amb discapacitat intel·lectual, i com a secretari de la Taula del Tercer Sector Social. ●

GEMMA UBASART
 JUSTÍCIA, DRETS I MEMÒRIA

Una politòloga amb un passat a Podem

SILVIA HINOJOSA Barcelona

Doctora en Ciències Polítiques, amb un màster europeu en Sistema Penal i Drets Humans, Gemma Ubasart (Castellar del Vallès, 1978) canviarà les aules de la Universitat de Girona, on ha estat fent classes fins a la setmana passada, per la Conselleria de Justícia, Drets i Memòria. Una vegada formalitzat avui el seu nomenament, demà recollirà la cartera de Lourdes Ciuró, de Junts. Des del seu nou despatx gestionarà un pressupost de 1.100 milions d'euros i tindrà com a principal competència l'administració penitenciària a Catalunya, i això inclou a grans trets la rehabilitació, reinserció i formació de les persones preses, a més de la memòria democràtica i l'administració de justícia.

Serà la primera vegada que Ubasart tindrà responsabilitats executives, però no és una novinguda a la política activa. Amb Pablo Iglesias, a qui va conèixer a Bolonya mentre tots dos estudiaven una

beca Erasmus el curs 1999-2000, aquesta politòloga va entrar a Podem a l'estiu del 2014, quan va tornar de l'Equador, on compaginava la docència universitària amb una feina com a assessora en polítiques públiques al govern Correa. La seva militància a la formació lila va ser breu, de prop d'un any, però va estar sempre a prop del cercle de poder, primer com a secretària de Plurinacionalitat i Polítiques Públiques per al Canvi, a la direcció estatal, i durant uns mesos va arribar a dirigir el partit a Catalunya, però el 2015 se'n va anar, després de les eleccions al Parlament d'aquell any. Abans d'entrar en política havia participat en diferents moviments socials.

Durant la seva experiència professional ha combinat la tasca com a docent amb estades com a investigadora a la London School of Economics and Political Science i en universitats i instituts d'estudis polítics de Parma, Ottawa, París i Quito, amb l'assessoria política a governs i partits a Europa i Llatinoamèrica.

En la seva etapa a Podem va defensar el dret a decidir i es va mostrar clarament contrària a la via unilateral per a la independència. La seva aposta era la via escocesa d'un referèndum pactat amb l'Estat. ●